

Παναγιώτης Μαυροειδής

Τελικά η συμφωνία μεταξύ της ελληνικής κυβέρνησης και των “εταίρων” έχει ως φαίνεται δρομολογηθεί, αν και ο δρόμος είναι στρωμένος με αγκάθια για τους εμπνευστές της.

Για πολλούς ήταν έκπληξη.

Μα τι έγινε ξαφνικά; Πως από τη “**μεγάλη ρήξη**” της Τετάρτης, την Πέμπτη το απόγευμα μάθαμε από τα **τιτιβίσματα** του Ντάισελμπλουμ στο twitter ότι οι ίδιοι τροϊκανοί – με άλλο όμως κοστούμι πλέον, αυτό των εκπροσώπων των θεσμών ΕΚΤ, ΕΕ, ΔΝΤ!- πιάνουν ήδη δουλειά, προετοιμάζοντας οριστικοποίηση της συμφωνίας για νέο πρόγραμμα στη συνάντηση της ερχόμενης Δευτέρας ή αργότερα;

Ας δώσουμε το λόγο στον **κυβερνητικό εκπρόσωπο**, ο οποίος ήταν, σε αυτή την περίπτωση, αρκετά κατατοπιστικός:

«Το βράδυ του Eurogroup η ελληνική κυβέρνηση δεν υπέγραψε το κοινό ανακοινωθέν που προέβλεπε επέκταση τρέχοντος προγράμματος. Αυτό έγινε και **για λόγους πρακτικούς**. Αυτή η πολιτική δεν δουλεύει είναι μια παγίδα που ανατροφοδοτεί την κρίση» σημείωσε ο κ. Σακελλαρίδης και πρόσθεσε: «Το γεγονός ότι απορρίψαμε το κοινό ανακοινωθέν δημιούργησε **πιέσεις** στην ελληνική κυβέρνηση. Μας είπανε πάτε σε ρήξη. Αντί να γίνει αυτό **υπήρξε άμεση επαφή και από τον κ. Ντάισελμπλουμ** και άλλα επίπεδα για να βρεθεί μια καλύτερη συμφωνία για την Ελλάδα. Και αυτό φαίνεται και από τις δηλώσεις του Ντάισελμπλουμ που αντί να μιλάει για συνέχιση τρέχοντος, είπε πως πρέπει να βρεθεί μια **λύση ανάμεσα στο τρέχον πρόγραμμα και τις θέσεις της ελληνικής κυβέρνησης**».

Κοντολογίες: Μια κουβέντα είπαμε, δεν ήταν και ρήξη. Περισσότερο ήταν πρακτικό τεχνικό ζήτημα. Το θέμα λύθηκε μέσω Ντάισελμπλουμ...

Και συνεχίζει ακόμη πιο αφοπλιστικά μιλώντας για το περίφημο **70%-30%** του Μνημονίου και τι ακριβώς περιλαμβάνει το ποσοστό εκείνο που αποδέχεται η σημερινή ελληνική κυβέρνηση:

«Δεν υπάρχει περίπτωση να προχωρήσει η ελληνική κυβέρνηση σε συμφωνία που θα συνεχίζει την πολιτική του μνημονίου και του mail Χαρδούβελη. Υπάρχουν **μεταρρυθμίσεις** που προφανώς θα μπορούσαμε να συμφωνήσουμε, όπως η ολοκλήρωση του κτηματολογίου, η ταχύτερη απονομή δικαιοσύνης, η αποτελεσματική διοίκηση, το περιουσιολόγιο και το φορολογικό σύστημα. Αυτό που μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι από τη δική μας την πλευρά θα κάνουμε τα πάντα να πετύχουμε τα πάντα που να ανταποκρίνονται στις ανάγκες του ελληνικού λαού. Εχουμε τις κόκκινες γραμμές μας, έχουν γίνει ξεκάθαρες στους δανειστές μας. **Εχουμε ισοδύναμα** πάνω σε αυτά θα γίνουν από σήμερα οι διαπραγματεύσεις».

Με απλά λόγια: Συμφωνούμε στο 70% των παλιών “μεταρρυθμίσεων” που παρουσιάζονται περίπου σαν ουδέτερες και σε ότι αφορά το 30% που διαφωνούμε, θα προτείνουμε ισοδύναμα μέτρα. Αθάνατη ΔΗΜΑΡ!

Η δυνατότητα αυτή θα προκύψει αυστηρά με **αναδιανομή μέσα στα εργατικά στρώματα και μόνο.**

Ας δούμε ένα παράδειγμα αυτής της λογικής:

Η **καταβολή 13ης σύνταξης** έχει κόστος 543 εκ. Θα το καταβάλει η κυβέρνηση εξοικονομώντας (για τη διετία 2015-2016) 655 εκ από την αναίρεση και αυτής ακόμη της δέσμευσης Σαμαρά για μείωση κατά 30% της **Εισφοράς Αλληλεγγύης** στους μισθωτούς (το γνωστό χαράτσι στους μισθούς σε ποσοστό 1% έως 3%).

Μετά και από αυτή την αναίρεση η συνολική αιμοδότησή του προϋπολογισμού από αυτό το χαράτσι, σύμφωνα με το Γενικό Λογιστήριο Κράτους, θα είναι (για τη διετία 2015-2016) 2,185 δις!

Η εγκατάλειψη της παλιότερης θέσης του ΣΥΡΙΖΑ για την κατάργηση της Εισφοράς Αλληλεγγύης, που αφορά όλους τους μισθωτούς, είναι που δίνει εν μέρει τη δυνατότητα για μη περαιτέρω μείωση των επικουρικών συντάξεων, για την οποία περηφανεύεται η κυβέρνηση. Θυμίζουμε εδώ ότι το έδαφος για εγκατάλειψη της θέσης για κατάργηση αυτού του άγριου χαρατσιού το είχε προετοιμάσει παλιότερα ο **Γ. Σταθάκης** (“**Σταθάκης: «Τεχνική λεπτομέρεια» η εισφορά αλληλεγγύης**”) και φυσικά το είχε διαψεύσει ο **Π. Λαφαζάνης** (**Π. Λαφαζάνης: «Θα καταργήσουμε την εισφορά αλληλεγγύης»**). Τώρα υπάρχει σιωπή και από τους δύο.

Όλη η επεξεργασία των νέων μέτρων και νομοθετημάτων της κυβέρνησης θα κινηθεί σε

αυτή την κατεύθυνση, συνδυάζοντας αθετήσεις μέτρων, ανταλλαγές και μεταφορές κονδυλίων, καθώς και χρονικές μεταθέσεις.

Το αποτέλεσμα, πρέπει να είναι σταθερό: Ότι χωράει μέσα στο πλαίσιο της δημοσιονομικής προσαρμογής που επέφεραν τα προηγούμενα μνημόνια και φυσικά χωρίς ανατροπή όχι των ισοσκελισμένων απλά, αλλά των πλεονασματικών αιματηρών προϋπολογισμών.

Φυσικά τα παραπάνω κάθε άλλο παρά σημαίνουν ότι έχουν διευθετηθεί τα θέματα ή ότι μπαίνουμε σε συμφωνημένη ομαλότητα.

Τι θα γίνει με την **χρηματοδότηση**, από τη στιγμή το μονοπώλιο του νομίσματος και της ρευστότητας το κρατάει η ΕΚΤ;

Ο λεγόμενος ισοσκελισμένος (πλεονασματικός τελικά) προϋπολογισμός, δε λαμβάνει υπόψη την εκπλήρωση των δανειακών υποχρεώσεων του ληστρικού χρέους. Συνεπώς, όχι μόνο υπάρχουν **τρύπες**, αλλά είναι μεγάλες και κατάμαυρες.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, εδώ ακριβώς είναι που έκανε τη **μεγάλη παράδοσή του: Δε θέτει πλέον θέμα διαγραφής του (μεγαλύτερου έστω μέρους) του χρέους**. Το θέμα αυτό βρίσκεται μπροστά, με όλα τα όπλα πλέον να είναι στα χέρια της ευρωζώνης και των δανειστών/εταίρων.

Η **χρηματοδότηση μέσω ELA** είναι προσωρινή, περιορισμένη, ειδικής χρήσης, ακριβή και φυσικά ανά πάσα στιγμή υπό αίρεση.

Η κάλυψη των κενών, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο θα καλυφθεί με **νέα δανειοδότηση**, φυσικά με σκληρούς μνημονιακούς **όρους**, αλλά και **εποπτεία**, όπως πάντα.

Το πρώτο που είναι αναγκαίο είναι **να βλέπουμε την πραγματικότητα και όχι το εικονικό κακέκτυπό της**.

Στο εξής, η νέα συμφωνία κυβέρνησης και eurogroup και η πολιτική ορθότητα που παράγει, επιτάσσουν:

Αντί για συνέχιση του παλιού μνημονίου, θα λέμε "γέφυρα με τις παλιές δεσμεύσεις"

Αντί για νέο μνημόνιο, θα λέμε "νέο πρόγραμμα"

Αντί για μνημονιακά μέτρα, θα μιλάμε για "μεταρρυθμίσεις"

Αντί για τρόικα, θα λέμε "θεσμικά όργανα". Τα πρόσωπα των "θεσμικών φορέων" στις συζητήσεις, σύμφωνα με πληροφορίες, θα είναι τα ίδια: Ο κ. Ντ, Κοστέλλο από την Κομισιόν,

ο κ. Κ, Μαζούχ από την ΕΚΤ και ο κ. Ρ. Γκογιάλ από το ΔΝΤ (δηλαδή οι επικεφαλές της Τρόικας).

Είναι πραγματικά πολύ τραγικό για τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ να κρεμούν την όλη ρητορική τους στο αστείο σχήμα του τέλους της τρόικας.

Στο κυβερνητικό non paper που δόθηκε στη δημοσιότητα μετά την έκτακτη υπουργική σύσκεψη υπό τον πρωθυπουργό στις 13/2, αναφέρεται πανηγυρικά:

“Η τρόικα έχει τελειώσει ως μοντέλο εποπτείας, επιτήρησης και επιβολής πολιτικών. Το ρολόι για την τρόικα σταμάτησε στις 25 Ιανουαρίου”.

Έτσι είναι;

Να θυμίσουμε ότι από το προηγούμενο καλοκαίρι και μετά, τη φλυαρία αυτή την είχε ξεκινήσει ο ...Σαμαράς, όταν έλεγε “η τρόικα φεύγει, το μνημόνιο τελειώνει”

Αυτός ο ισχυρισμός σχετιζόταν οπωσδήποτε με το τέλος του προγράμματος με ΕΕ-ΕΚΤ στις 31/12/2014, αλλά και με άλλα σοβαρότερα πράγματα.

Γράφαμε σχετικά στις 28/10/2014:

“Η νέα πραγματικότητα της λεγόμενης “μετα-μνημονιακής εποχής”, έχει επομένως ως εξής: Τα μνημόνια και οι “τρόικες” ανά χώρα αντικαθίστανται από το συνολικό πανευρωπαϊκό πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής με τη γενική θεσμική εποπτεία των επίσημων μηχανισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πρακτικά υπό τις διαταγές της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Τα υπόλοιπα είναι απλά ψεύδη και δημαγωγία. Μαζί και αυταπάτες, μιλώντας για την περίπτωση του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος θεωρεί ότι με το να μη συνομιλεί “με υπαλλήλους της τρόικας”, αλλά με τα θεσμικά όργανα της ΕΕ, θα λυθεί το πρόβλημα” (Παναγιώτης Μαυροειδής: [Από τα “μνημόνια” ανά χώρα, στο ευρωπαϊκό υπερ-πρόγραμμα μόνιμης δημοσιονομικής προσαρμογής](#))

Όχι επειδή ήμασταν προφήτες ή επειδή είχαμε ειδικές πληροφορίες... Αλλά, πολύ απλά, επειδή ακόμη και αν διάβαζε κανείς την εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού της Βουλής, θα εύρισκε τα ίδια πράγματα, με περισσότερες λεπτομέρειες:

“Σύμφωνα με τη νέα οικονομική διακυβέρνηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ), όλες οι οικονομίες των κρατών-μελών της ΕΕ, υπόκεινται πλέον σε ενισχυμένη εποπτεία και υποχρεώσεις, οι οποίες απορρέουν από την υιοθέτηση του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου, καθώς και τους κανονισμούς (six-pack και two-pack) για την ενίσχυση του Συμφώνου Σταθερότητας και Α-

νάπτυξης και το Δημοσιονομικό Σύμφωνο (*fiscal pact*) που τέθηκε σε ισχύ τον Ιανουάριο του 2013. Το νέο σύστημα διακυβέρνησης, πέρα από τις δημοσιονομικές στοχεύσεις, περιλαμβάνει πλέον και την παρακολούθηση των γενικότερων μακροοικονομικών ανισορροπιών. Κάθε κράτος-μέλος αξιολογείται με βάση έναν κατάλογο δεικτών (*scoreboard*) για την εξέλιξη των αγορών, των πιστώσεων προς τον ιδιωτικό τομέα, της ανεργίας, του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών, του κόστους, των τιμών κ.λπ.

Το νέο πλαίσιο δημοσιονομικής πειθαρχίας καθορίζει τις υποχρεώσεις κάθε κράτους-μέλους, οι οποίες περιλαμβάνουν:

- την τήρηση του κανόνα του ισοσκελισμένου προϋπολογισμού (χρυσός κανόνας),
- τη διαμόρφωση μεσοπρόθεσμων στόχων (Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής),
- την εφαρμογή πολιτικών που οδηγούν σε διατηρήσιμα αποτελέσματα (μεταρρυθμίσεις),
- την πρόβλεψη για μηχανισμό αυτόματης διόρθωσης τυχόν αποκλίσεων από τους δημοσιονομικούς στόχους,
- την προληπτική εποπτεία του εθνικού προϋπολογισμού (διαδικασία «ευρωπαϊκού εξαμήνου»),
- τον έλεγχο του προϋπολογισμού και των μακροοικονομικών προβλέψεων από ανεξάρτητες εθνικές αρχές (Δημοσιονομικό Συμβούλιο),
- την υπαγωγή σε καθεστώς «ενισχυμένης εποπτείας» και τη σύναψη μνημονίου συνεννόησης όταν προσφεύγει στη χρηματοδοτική στήριξη του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Στήριξης (ΕΜΣ)''

Το **παιχνίδι με τις λέξεις** και η μεταμφίεση των πραγμάτων, μπορεί να καλύπτει την κυβερνητική στροφή, μπορεί να βολεύει λίγο στην προσπάθεια να μην δικαιώνονται τα παπαγαλάκια της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, που έχουν ήδη αρχίζει να καγχάζουν, **αφοπλίζει** όμως το λαϊκό κίνημα και τις ζωντανές του δυνάμεις. Είναι και αυτή η καταραμένη σύμπτωση: Χτες ήταν η επέτειος της υπογραφής της συμφωνίας της Βάρκιζας..

Ας θέσουμε το ερώτημα της στάσης μας:

Τι θα ζητούν άραγε οι πλατείες την Κυριακή που μας έρχεται;

Μήπως να υπογραφεί αμέσως η νέα συμφωνία των ποσοστώσεων 70%-30% και της διατήρησης της χρεομηχανής; Θα είναι σαν να είμαστε σε κηδεία και να φωνάζουμε "πέντε πέντε την ημέρα και εκατό την εβδομάδα"

Το λαϊκό συμφέρον, είναι αντίθετο και συμπυκνώνεται στη θέση:

Όχι στη νέα συμφωνία - γέφυρα προς το νέο μνημόνιο!

Διαβάστε και εδώ:

Από τα “μνημόνια” ανά χώρα, στο ευρωπαϊκό υπερ-
πρόγραμμα μόνιμης δημοσιονομικής προσαρμογής

Οι γέφυρες που πρέπει να γκρεμιστούν